

ESK 729's FØDSELSDAG MARKEREDES
D 3/1-.

ELEVEN YEARS

GÆSTERNES SIGNATURER PÅ MODSATTE SIDE

EFTERMIDDAGS-
-RECEPTION

729^s 11 ÅRS FØDSELSDAG

SIGNATURER

Sjyngv.

Schulthansen

[Signature] (D.N.)

Tullmann

[Signature]

[Signature]

Geirnes

↓ M. M. M.

J. E. Tvedersen
J. Frost Jensen
J. Kongsrud

↓ E. Pagsaasen

Autofrednes
L. H. Hansen

Skinner

[Signature]

P. E. Eriksen
J. E. Tvedersen

Thygesen

V. Skovboe

[Signature]

B. Olsen

M. K. Hansen

B. Pedersen

M. M. M.

J. Hansen

J. E. Eriksen

W. H. Hansen

J. E. Hansen

J. E. Eriksen

C. M. M. Jensen

Johs. Fogde

J. E. Eriksen

A. S. S. S.

H. E. Eriksen

H. M. M.

V. E. Eriksen

J. E. Eriksen

[Signature]

S. E. Eriksen

E. E. Eriksen

H. E. Eriksen

E. E. Eriksen

[Signature]

P. E. M. M. M. M. M. M.

Imitationen er slående og gør måske at tilhørerskaren er mindre opmærksomme på podiet.

Voulunds
Bemærkning:
Hvor er der
dog mange irri-
terende fluer
til, som abso-
lut skal krav-
le rundt på
min nysfættede
uniform.

Lovrigt ser
han ud til at
lytte vældigt
opmærksomt efter
de to alvorligt
udseende herrer.

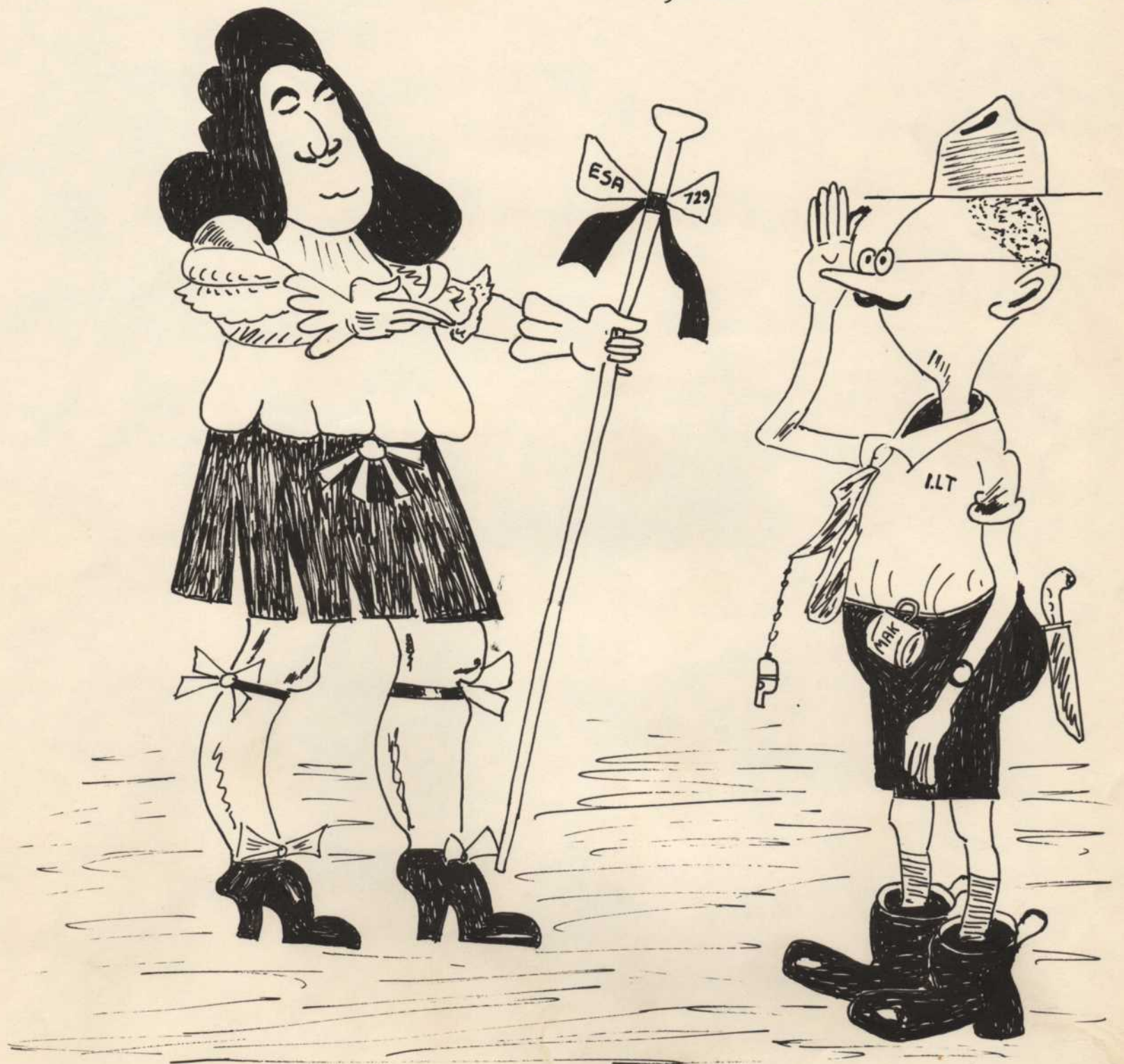
Når gamle venner mødes,
 får de altid et saligt smil
 om munden, men det må
 dog siges at Folmers
 kendte ansigt ser lidt skep-
 tisk ud ved Mik's delika-
 te forslag.

Som sædvanlig drømmer
 en met-mand om at
 blive jetpilot, men han
 kan nok se, at det vil
 gå som en forecast (A.H.T.)
 Vores "Flippe-gale" major
 fra Messe Nord's middags-
 timer ser ellers ud til
 at have startet ^{ud} på de små-
 timer. Normalt får man
 ikke et sådant udseende af
 Sherry alene.

Markersens Ankomst Fra Officersskolen
d. 17 JAN 66

H-O-O-R, De er altså vores nye
første mand - ikke sandt?

John Phillip

SQD. PARTY

d. 29 JAN 66

John Phillip

For andet år i træk blev der arrangeret en fest for hele eskadrillen, som også denne gang fik meget stor succes. Først spisning i kostforplejningen, dernæst dans i messe C. Billederne taler deres eget sprog.

Spisning med sin medbragte kvinde

Dernæst

Første

Fligtsans

og så

Free

Choice

OPERATION BIG JOY

16 FEB 66 - 18 FEB 66

Disse to billeder taler for sig selv, hvorledes piloterne ikke alene måtte flyve r.... i laser men også hvordan de måtte arrangere alt selv for flyvning, mens duty ops, OBI og $\frac{1}{10}$ Rin var fuldt beskæftiget med at finde husly i sidste udgave af "modern living".

Ind imellem kunne der også blive tid til en omgang selv for Duty ops.

Gene "on his way."

KAD skulle altid være
immersions suit: 'Aint
he cute!

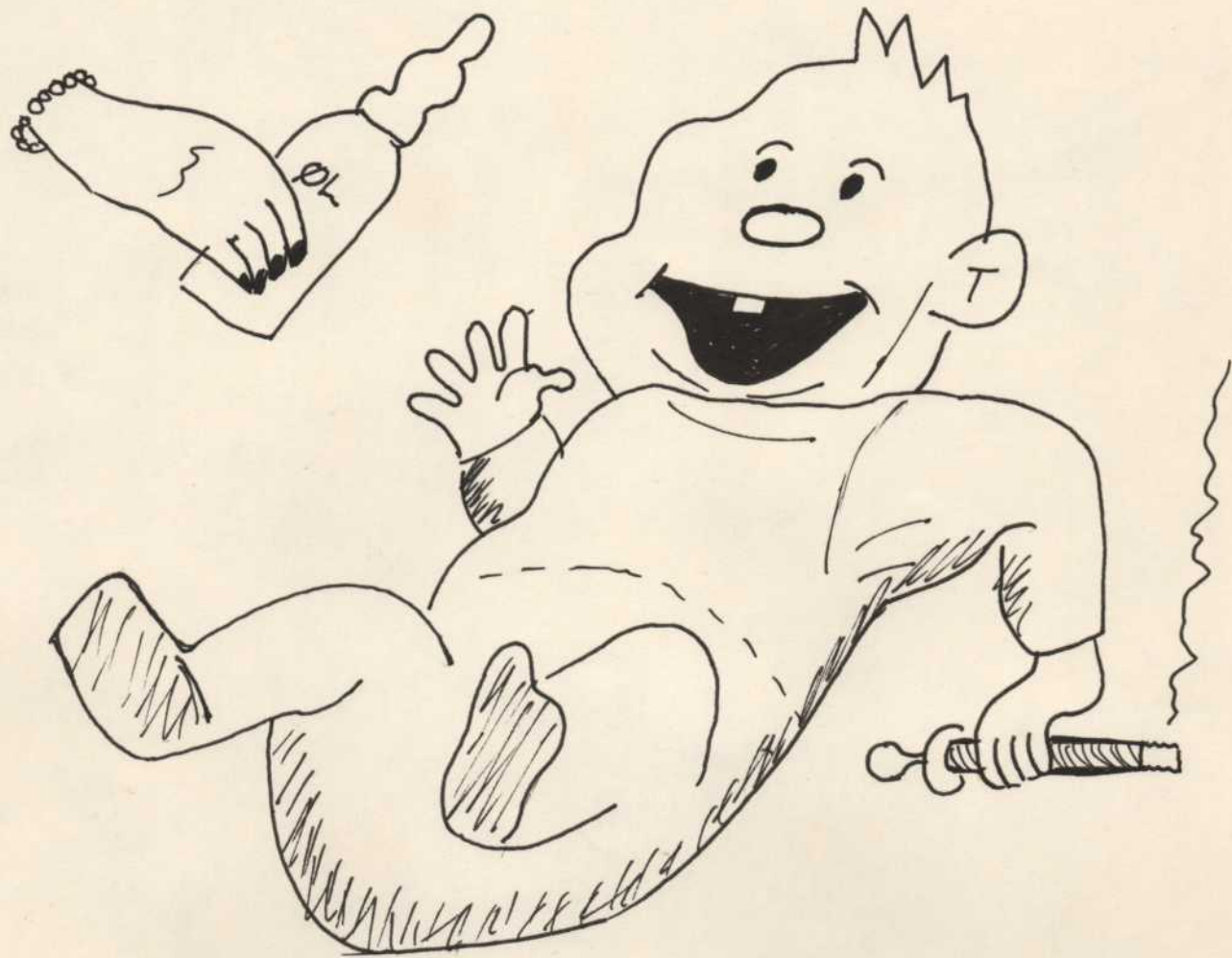
Obi som duty ops
i et hektiske øjeblik.

Vor nye Hemmelige Mand fra FTK, BØL
d. 1 MAR 66

John Pillep

Ves og Rin har hver især
fået én senge-liggende "Gæst" ekstra.
d. 12 MAR 66

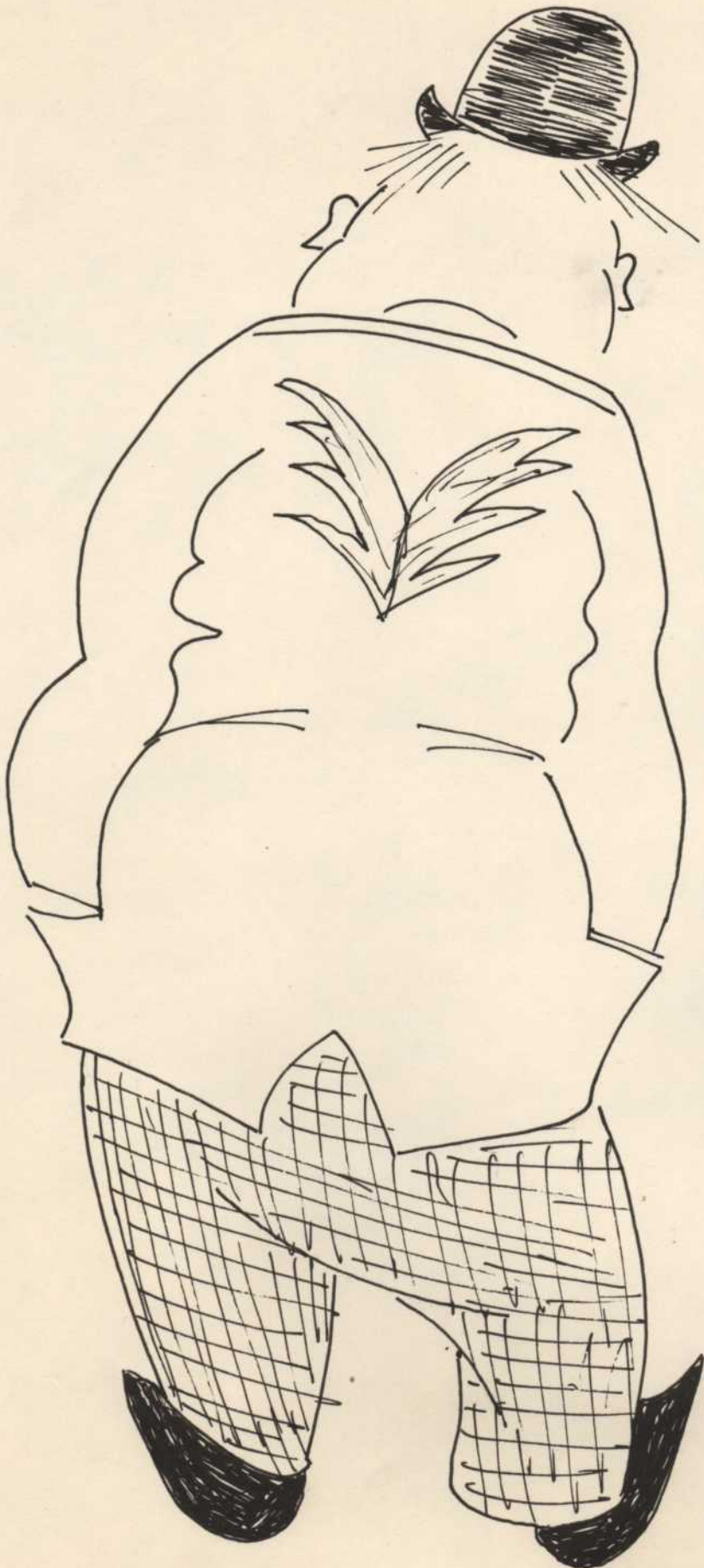

TIL LYKKE MED DEN FRUGTBARE INDSATS

Sammenligning med fædrene fillad!

John Philip

Et Vermodigt Farvel Til OBI
d. 1 APR 66

sa fik jeg endelig Sen
zur til Malorca!

John Phillip

Fire Nye Piloter ankommer d. 18 APR 66

Et medlem fra det forrige hold byder de sidst ankomne velkommen, hvilket medførte følgende bemærkning: "kvaliteten bliver da også ringere og ringere. På denne måde ender det jo med at 'olsalget' falder."

Kør her gamle, et sidste råd: Don't get married!

Når man ikke vil rykke efter de gamle Høge i så rigtig en sag som denne, er resultatet tydeligt at se den næste dag.

John Phillip

STI's UDSPRING FRA RF'ern

d. 13 Maj 66

årsag : lejehaveri

TÆNK - før De hopper

Haveristedet set med 4-tommeren.

i seng!

Det bliver ikke saa lidt af et puslespil for havarikommissionen fra Værløse at finde frem til aarsagen til jetstyrtet ved Tvis i gaar. Øverst ses det, hvordan vragresterne blev spredt over et meget stort omraade paa arken ikke langt fra gaardejer Niels Arne Jensens ejendom. Billedet til højre viser flyets knuste krop, hvorfra haleroret rager op.

Sprang ud fra 500 m

Karup-piloten er allerede udskrevet fra sygehuset efter jetstyrtet ved Tvis —

Vragrester blev spredt over et betydeligt areal, saa der vil nok gaa nogle dage, før havarikommissionen fra Værløse kan udtale sig nærmere om aarsagen til jetstyrtet ved Tvis, sydøst for Holstebro, i gaar formiddag. Piloten, flyverløjtnant Bent Lyngbæk Christiansen, Flyvestation Karup, lod sig skyde ud med katapultsæde, og han slap helt uskadt, saaledes at han allerede i dag er tilbage paa flyvestationen efter den obligatoriske undersøgelse paa Holstebro Centralsygehus.

Flyet, der tilhørte fotorekognosceringseskadrillen paa Flyvestation Karup og var af typen Republic RF-84 F, var startet ved 9-tiden sammen med et andet af eskadrillens fly.

Var paa vej hjem

Ved afslutningen af flyvningen, da man nærmede sig flyvestationen for at lande, fik flyverløjtnant Lyngbæk Christiansen vanskelighe-

der med motoren. Klokken var da 10,18, og flyet befandt sig over landsbyen Tvis, en snes kilometer vest for flyvestationen. Højden var 500 meter, og piloten valgte at udløse katapulten. — Han landede uskadt i en lille granplantage, mens flyet tordnede hen over gaardejer

Niels Arne Jensens ejendom, Spar-toft, og 400 meter længere fremme knustes i en mark.

Ved styrtet udbød der brand i maskinen, og flere af patronerne i patronbælterne gik af. Militærpolitiet fra Karup naaede hurtigt frem og afspærrede hele omraadet, da der var fare for yderligere eksplosioner.

Halepartiet var det eneste, der var så nogenlunde intakt efter styrtet. Rundt omkring halen, der standsede et par hundrede meter fra det sted, hvor maskinen ramte jorden, ses de mange vragester.

Nedstyrtingen:

Maskinen kun 25 meter fra tre legende børn

Maskinens motor begyndte at sætte ud under indflyvningen

En del patroner gik af, da den forulykkede fotorecognosceringsmaskine, en RF 84 F Thunderflash, i går styrtede ned på en mark ved Vinding. Tre børn legede 25 meter fra det sted, hvor maskinen kuede hen, men ingen blev ramt af vragester fra den fuldkomne knuste maskine.

Ved nedstyrtingen opstod der brand i en mindre plantage, men inden et slukningstog fra Flyvestation Karup, hvor maskinen hørte hjemme, kom til stede, var ilden slukket.

Flyets pilot, flyverløjtnant Bent Lyngbæk Christensen, Karup, var sammen med en kollega på en rutinemæssig fotorekognoscering, da hans maskine pludselig tabte højde, og motoren satte ud. I 500 meters højde udløste han katapultsædet, og han landede med sin faldskærm i toppen af nogle træ-

er, men var selv i stand til at klatre ned. Han blev ført til Holstebro sygehus til undersøgelser,

hvor man konstaterede, at han er sluppet uskadt fra styrtet.

Vragester spredt

Gårdejer Aage Jensen arbejdede i nærheden af ulykkesstedet og kom hurtigt piloten til undsætning. Denne forklarede, at han, da motoren pludselig satte ud, havde fået ordre til at springe.

Flyet er totalt knust. Kun halepartiet er nogenlunde intakt, og vragester er spredt over et meget stort område. Der blev straks foretaget afspærring af ulykkesstedet, da man frygtede, at mere ammunition ville eksplodere. En havari-kommission er i færd med at finde frem til styrtets årsag.

Piloten landede med faldskærm i nogle træer, hvor faldskærmen blev hængende. Den ses under pilen.

I må undskylde, at jeg faldt ned

Tre små børn, som legede på en mark, hvor jetflyet
fra Karup faldt ned, får brev fra piloten

- Kære Helle, Britt og Poul Verner. Jeg er meget ked af, at jeg gav jer en forskrækkelse i fredags. Det må I meget undskylde, men det var da godt, at I ikke kom noget til . . .

Flyverløjtnant Bent Lyngbæk Christiansen, fra eskadrille 729 i Karup har skrevet disse linjer til tre små børn, som legede på marken ved Vinding, syd for Holstebro, da han i fredags faldt ned med sin maskine.

Børnene var så tæt ved stedet, hvor maskinen faldt ned, at de nær var blevet ramt:

- Vi kunne mærke varmen, da maskinen strøg forbi os, sagde de bagefter.

Flyvevåbnets havarikommission, der er gået i gang med at undersøge årsagen til jet-styrtet, har endnu ikke afsluttet sine undersøgelser.

Efter stærkt pres
fra BT's side
måtte vores
helt, STI, skri-
ve et brev til
de stærkt pay-
kiste 'odelagte'
børn

KÆRE PILOT

JEG VIL SKRIVE ET BREV.
JEG GÅR IKKE I SKOLE, MEN SKAL BEGYN-
DE NU EFTER SOMMERFERIEN. JEG KAN
KUN SKRIVE BLOKBOGSTAVER OG MOR
MÅ SLAVE FOR MIG JEG SKAL HILSE FRA HELLE
HUN ER LIDT BANGE NÅR HUN HØRER ET FLY.
DER KOMMER NOGET LAVT, MEN NU VINKER
HUN FARVEL, SÅ FLYVER DE TIL ENGELAND.
SIGER HUN.

TAK FOR DE IKK FALDT NED PÅ OS

VENLIG HILSEN

HELLE, BRIT.

STI'S
FØRSTE
ÆGTESKABS
TILBUD

Det må I undskyldte

Tre små børn, som legede på mark, hvor jettfly fra Karup i fredags styrtede ned, får hilsen fra den reddede jetpilot

Af Bent Danielsen, B. T.s Esbjerg-redaktion

— Kære Helle, Britt og Poul Verner. Jeg er meget ked af, at jeg gav jer denne forskrækkelse i fredags. Det må I meget undskyldte, men det var da godt, at I ikke kom noget til ...

Flyverløjtnant Bent Lyngbæk Christiansen, 23 år, fra Eskadrille 729 i Karup, skrev i går brev til de tre børn, som legede på den mark ved Vinding syd for Holstebro, hvor hans Republic RF 84 fredag formiddag styrtede ned.

Mærkede varmen

— Vi kunne mærke varmen, da maskinen strøg forbi os, sagde børnene bagefter. Jetflyet var sekunder forinden blevet forladt af Christiansen. Flyets snude borede sig ned i marken og kom i brand. Vragstumper spredtes vidt omkring, og forkanten af en tilstødende plantage blev svedet af.

— Jeg bemærkede først børnene, da jeg kom tilbage til vraget. Jeg landede i min faldskærm ca. en halv kilometer derfra,

siger Christiansen. Fra luften havde jeg ikke iagttaget mennesker på marken. Jeg lagde mærke til en gård til venstre for mig. Derfor trak jeg maskinen lidt til højre. Så hørte jeg over radioen min eskadrillechef, major Hansen, som lå ved siden af mig, råbe: »Spring — der er bare marker forude«.

Ikke bange

— Jeg er ikke bange for at flyve — tværtimod, for nu ved jeg jo, at det er muligt at slippe godt fra styrt, understreger Christiansen, som i går fik alle sine livretter hjemme hos sin mor, fru Dagny Christiansen, Snekkerup ved Ringsted. Hun tog ekspres til Holstebro i fredags, da man kunne fortælle hende, at sønnen var sluppet fra styrtet med livet i behold.

Var heldig

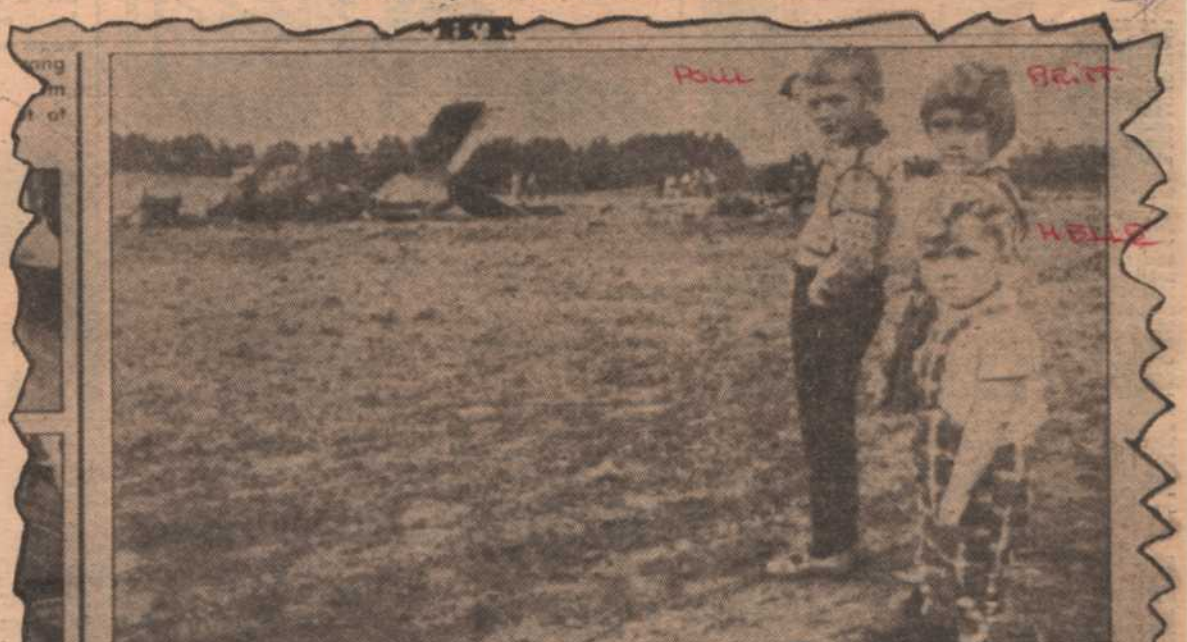
— Men jeg var heldig, siger Christiansen, for det er meget svært at komme fri med katalpultsædet, når maskinen går stik lodret ned som i mit tilfælde. Så falder den som et pengeskab, og jeg var da også lige ved at være kommet for langt ned, da jeg »stod af«.

Jeg vil sende en lille opmærksomhed til de folk (afd. S.U.N., Flyvestation Karup) som havde pakket min faldskærm.

Men også Helle på to, Britt på seks og Poul på syv år skal have en hilsen. Jeg tænkte først på at besøge dem, men mandag skal jeg aflægge rapport for flyverkommandoen i Vedbæk, så derfor er det nok bedre at sende et brev.

Helle, Britt og Poul Verner i Vinding kan vente brev i dag. Her er flyverløjtnant Bent Lyngbæk Christiansen i færd med at skrive sin personlige hilsen (foto: Sv. Aa. Mortensen).

Så tæt på var børnene på det nedstyrtede jettfly. Poul Verner på 7, Britt på 6 og Helle på 2 år.

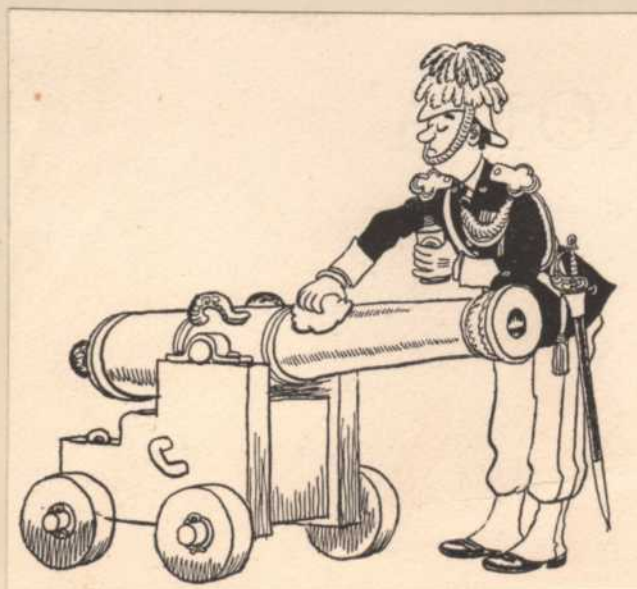
Vi kunne føle varmen

Så tæt var børnene på det nedstyrtede jettfly, Poul Verner på 7, Britt på 6 og Helle på 2 år.

D. 1. JUNI ANKOMMER MD ULDAL FRA FLK,

SOM AFLOSNING FOR MD R.S. HANSEN (ESA),

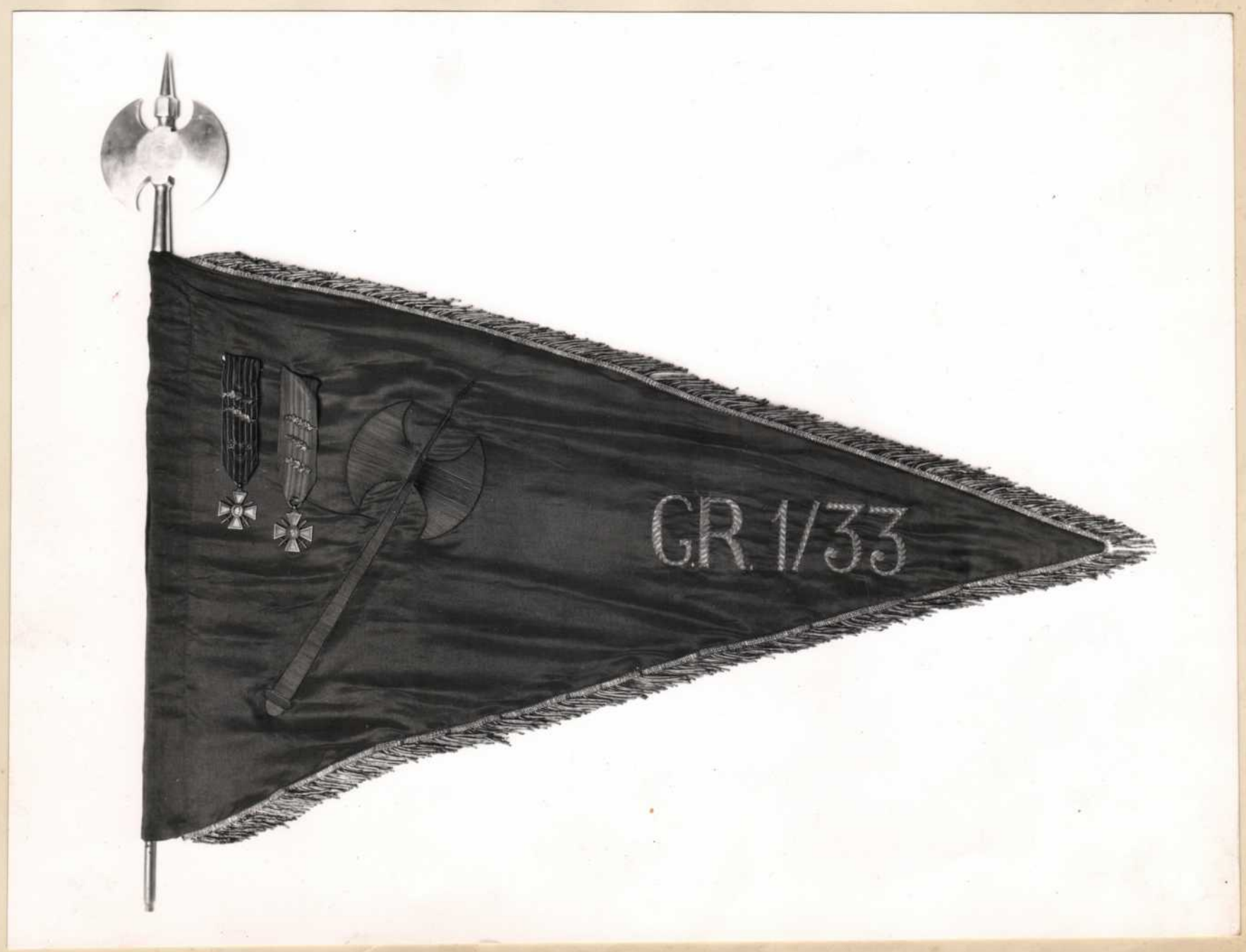

Der giver systemerne en sidste afprøvelse
for officiel overdragelse i oktober.

Rotation

Luxeuil

Rotation til Luxeuil.

14-6 1966 - 23-6 1966,

berettet af FIL.

Tirsdag 14/6: Alt er i et hurlum hej i forberedelsen til at tage afsted til Syden. 4 RF'er tager af hen ad formiddagen med LAN, som chaser SES og KAJ, som chaser FIL. Turen gik som ventet: 2 fly U/S og en mistænkt. Men helskindet kom vi alle ned. Et pust af varme var vores første modtagelse. Dernæst ankom en lille temperamentsfuld franskmand os i møde med et stort smil og et fransk "welcome". Han lød ved navnet "Clos". Vi blev alle fire kørt til eskadrillen og installeret med hvert sit omklædningseskab og hvert sit navigationseskab, og her mødte vi de piloter, som tog sig mest af os, og som viste sig som de mest fremragende værter og gode venner, nemlig Cpt. Merolan, Cpt. Viennet, Lt. Brassiers, Lt. de Metz. Ved 12-tiden blev vi så kørt op til officers Messen med store forventninger om den franske mad og måske også med bange anelser. Som fransk skik er, skulle vi alle naturligvis også have en drink inden maden. Derefter gik vi med stor sindsro ind til vores bord i spisesalen. Ingen blev skuffede. Maden var fortrinlig. Fem retter: Først en slags salat, dernæst kødretten, derefter salatblade, så to slags oste og tilsidst dessert: is eller frugt. Til alt dette, der som regel tog 1-2 timer, skulle man så konsumere 1 fl. rødvin + 1 fl. øl (nærmest lys). Vi var jo en smule tilbageholdende i begyndelsen, men derefter gik det så småt af sig selv fremad. Om eftermiddagen kom Kaj ud og flyve for at checke området ud. Vi andre blev på jorden og slog mave og ventede kun på at transportmaskinen skulle lande, så vi kunne komme ind på vort hotel. Men der måtte vi vente indtil 2030, men det var det værd, for da folket stod ud af Nord Atlas'en var de alle som én kobberøde i ansigterne, men ikke p.g.a. varme men af kulde. 4½ time i 10 000 fod er måske heller ikke det rigtige sted at være, når flyet ingen varme giver fra sig. Dernæst gik det rivende hurtigt med at læsse af; og så ind på hotellet. Vort hotel skulle efter sigende være byens fineste, men det kan begrænses til at være af udseende, for indmaden var det ikke. Nå, det kunne have været værre. Herefter var det meningen at vi skulle sove, men nej! Naturligvis ville alle husarerne i byen. Men de fleste kom dog hjem inden kl. 2400.

Onsdag 15/6: Dagen startede smukt ud med at franskmændene lukkede basen, fordi de ingen folk havde til at flyve. Situationen er den, at man hver onsdag afholder sport + militære fag for alt personel. Så gik tiden med at planne og gøre sig rede til flyvning. Desuden var fly-situationen ikke for god: om morgenen var der to, men vi fik dog 3 sortier ind. Kl. 1700 var der stor reception i officersmessen for alle, også teknikerne. Drikkevarerne manglede ikke! Der var whisky, gin, vodka, martini, sherry, vine, champagner og meget andet. Danskerne var lidt tilbageholdene, men efter to drinks var man ude over det problem. Resultatet: Alle gik derfra med en god smag i munden og en dejlig kulør i ansigtet.

Men fordi vi gik hjem, betød det ikke at vi ville blive på hotellet - Næh! - vi måtte møde igen kl. 2000, hvor der var arrangeret en del i messen for os og for franskmændene. Oh! Hvilken skrek og rædsel! To helstegte får (Moutons) på spid udenfor messen med 30 fl. rødvin og spidstegte indvolde. Høfligheden var naturligvis tilstede, så alle tog en bid med forvrænget ansigt, undtagen Voulund og "lille" Jensen (JEN) som så ud til at kunne spise hver et får alene. Men rødvinen - uha-uha - Den var god. Det hele udartede sig til små julelege inde i messen bagefter, med spisning af rå æg med skal (Jensens specialitet), hoppen over borde med hovedet først (FIL's hoved holdt), rullen rundt på ægbesmurt gulv (LAN og FIL), legen med kartofler (SES og Husted) og andre udspekulerede ideer. Dans var der selvfølgelig også. Vores tykke franske doktor elskede at danse med os, og musikken var god. Det hele endte så med, at vi skulle hjem i diverse biler, men herfra og så til næste morgen er alt helt sort og må berettes fra anden side. Resultatet af det hele: En mægtig god og underholdende fest. Lad os prøve en anden gang !

Torsdag 16/6: Åh! Mit kære hoved, hvorfor al den plage! Det var vel nok de flestes ønske blot at sove længe, men det fik kun de lov til, som ikke kunne rejse sig (LAN + FIL), men da sulten begyndte at blive det store problem også for disse to herrer, mødte de "friske og udhvilede" kl. 1130A. Der blev ialt fløjet 6 sortier denne dag. Solen stod højt på himlen, så vi fik alle mulighed for at svede dråberne ud fra "last night" . Der døde mange insekter den dag! Ved aftenstid kørte vi så tilbage til hotellet, hvor vi gjorde os rede til aftenens strabadser, som allerede var blevet arrangeret af franskmændene. De hentede os i deres biler kl. 2000, og så gik den vilde jagt op i bjergene uden for Luxeuil. Målet var et berømt spisested, kaldet "Val'da Rosse". Det ligger på en skråning med en smuk udsigt. Vi startede med aperitif (pernod, martini) og dernæst ned i hulen, hvad det vitterligt var. Meget hyggeligt! Og mad var der så meget af, at man kunne have spist i 10 dage. Noget af maden var fremmedartet og noget var fremragende, men alt var sundt. Vinen flød, og to timer senere flød vi også ned ad Bachus-bjerget. Da franskmændene havde betalt 550 FR, inviterede de os på natklub i Plumiére, en meget dyrt-udseende natklub i hvid facade med smokingklædte tjenere og Belles Femmes i baren. Her fandt vi alle mere eller mindre vores leje i søvnens hovedpude; for trætte var vi blevet, og efter en drinks tid kørte vi hjem glade og fornøjede, men udtærede af dagens hede og aftenens begivenheder.

Fredag 17/6: Ør i hovedet tog vi ud til basen og fik vores traditionelle morgenmad, bestående af bacon + æg, flüte + the eller kaffe i kæmpe skåle uden hank. Og til flyvning vi skred med raske fjed. 5 sortier ind denne dag. VES blev "lonesome" og fløj en tur hjem til Karup for at bytte et sygt fly. Sol, sol og atter sol. Det var næsten for meget. Mærkværdigvis holdt man sig til juice denne dag, fremfor rødvin og øl. Om aftenen var vi endelig os selv, og efter at være

kommet tilbage til hotellet og efter at have vasket sig og fået skiftet sokker, gik turen ud for at finde et godt spisested. Når man gik i byen henede, delte man sig som regel op i par eller 4 mand. Efter et velernærende måltid, måtte man så se lidt på byens seværdigheder. Byen har ca. 6000 indb. og består hovedsageligt af to meget lange gader med diverse sidegader. Der findes mange restaurationer og hoteller i byen. Turister er her ret mange af, men som regel kun kvinder. Der findes i byen et stort badeanlæg og gynækolog, og det er grunden til at kvinderne kommer her. De har problemer med at få børn, men man siger også, at opholdet i nærheden af en flyvestation har hjulpet mange over dette lille problem.

Lørdag 18/6: Den længe forventede dag oprandt, og kl. 0900 eller måske snarere kl. 0930 tog Nord Atlas'en af med næsen vendt mod Paris. 1 time i denne rumlekasse og man var både våd og angst. Vi løb ind i tordenskyer på vejen, men vi klarede den. Endelig Paris. Køliger, men spændende. Efter at have fået noget mad, kom bussen og hentede os. 1½ times kørsel gennem nogle af Paris's gader var en oplevelse for de kvindegode. Vores buschauffør kørte vild, men fandt langt om længe frem til vort hotel, men da han skulle parkere, var der for lidt plads mellem to busser, så han nåede at rive et par udvendige spejle af. Nå, det giver jo krydderi på tilværelsen. Vort hotel var ganske udmærket "Hotel Terminus" og meget stort. Vi fik tildelt tomandsværelser, og efter at være indlogeret, tog alle straks i byen for at købe ind og kikke på "ben". Hvilken trivsel der er her i byernes by. Man kunne føle sig helt ensom mellem alle disse fremmede mennesker. Jeg tror de fleste af os endte oppe i et stort varehus ikke langt fra hotellet, hvor man kunne købe alt, hvad hjertet kunne begære, og hvad pungen kunne klare. Efter indkøbene, hjem og vaske sig, klæde sig om og pudse næse, og så på livet løs ud i nattelivet. Nogle tog på de dyre natklubber, andre til de billigere områder "Les Halles" og de andre små gader, man kunne finde. Det endelige resultat var at folk strømmede hjem fra 0200 til 0500, hele natten med meget fornøjede udtryk i ansigterne.

Søndag 19/6: Alle sov længe denne dag, og hvis man kiggede ud af vinduerne kl. 1000 eller 1100 ville man kunne have set et helt andet Paris end det fra den forrige dag. Næsten mennesketomt og ingen biler. Byen så noget så søvrig ud og så fredelig. Men den slumrede kun før udbruddet, for ved ca. 1400 tiden begyndte der igen at myldre med mennesker. Søndagen blev ellers af de fleste benyttet til at se seværdighederne. Man checkede sig selv ud på undergrundsbanen, kaldet Metro'en, og så afsted. Man besøgte Eiffel-tårnet, Triumph-buen, Notre Dame, Louvre og tog sejlture på Seinefloden under de 33 broer, som findes i Paris. I Paris finder man også en miniature-udgave af den New York'ske Frihedsgudinde. Støvede, trøtte og sultne vandrede man så tilbage til hotellet for at blive vasket og få skiftet sokker. Fem minutter - og vi lignede alle gentlemen igen. Herefter spredte alle sig ud i små flokke til højre og venstre: til Pigalle, Montmatre, til de små gader og til de dyre natklubber: Moulin Rouge, Lido, Eve, Le Sexy. På den måde gik natten hur-

tigt og morgen-dagens kommen kom før beregnet. Bon nuit!

Mandag 20/6: kl. 0730 forlod vi vort hotel og kørte i bus ud til det ventende fly, hvor turen så gik tilbage til Luxeuil. Vi ankom kl. 1030, hvor vi så skulle i fuld sving i forberedelsen til to pas, men strengt taget var der ingen, som var helt "fit" til flyvning. Men nogen skulle flyve, sagde ledelsen, så der var tre af de modigste, som forsøgte sig med en Tacan navigation i området. Det blev heller ikke til mere den dag. Om aftenen gik de fleste meget tidligt iseng, for at få sovet rus+træthed ud af kroppen efter Pariserturen.

Tirsdag 21/6: Denne morgen var alle oplagte til flyvning, og vi fik da også fløjet 9 sortier, men fortrinsvis i det sydlige område, hvor vejret holdt sig pænt. Sydpå havde vi jo Alperne, som var meget smukke og indtagende at flyve i, og desuden var der den smukke Rhone dal, som snoede sig ned gennem de takkede bjerge. Her fandt vi jo også af og til et smukt slot, som blev knipset og taget med hjem. Om aftenen kl. 2000 var 4 mand inviteret ud til Cpt. Viennet i hans hjem for at drikke en stille én. Det er noget ganske særligt at besøge et fransk hjem, da det hører til sjældenhederne. I Frankrig bruger man næsten altid at invitere ud til middag på restaurationerne. Andre benyttede sig af denne aften til at checke lokale værtshuse ud og kigge på dame-ben eller -lår. Man er gået meget stærkt ind for den korte mode i Frankrig, hvilket vi alle synes udmærket om. - Ellers var det en stille og rolig aften.

Onsdag 22/6: Igen havde vi en god dag m.h.t. flyvning, bortset fra at franskmændene lukkede hele formiddagen p.g.a. net installation. Men vi fik alle seks en tur ind. Og vort ønskemål var Mont Blanc, som er ca. 16000 fod høj. Så det blev til en low level i 16500 fod. Pretty good! Solen stod igen højt på himlen. Efter endt flyvning pakkede vi vort grej og gjorde os parate til tilbageturen til Danmark den næste dag. Men først skulle vi have overstået festen, som skulle være en afskedsfest for franskmændene betalt af danskerne. Der var seks franskmænd med, og vi var tolv danskere. Vi spadserede alle fra hotellet i tæt formation op til et dejligt sted, kaldet "Beau Site", hvor vi startede med en drink hver. Dernæst gik vi til lang-bordet, som var dækket op i klassisk stil. Her fortærede vi alle en hel restauration og drak et helt vinlager op; og stemning gav det. Vi udvekslede gaver med hinanden, og der blev holdt nogle små festtaler. Det rygtedes også, at LAN havde "birthday", så franskmændene arrangerede lige et par pølser og en fl. vin til den stakkels mand. Herefter gik det på jævlens vis ud i naturen, helt til Plumiers Casino, hvor vi dansede et par skæve trin og spillede lidt på rouletten. Dernæst gik turen hjem til Luxeuil, hvor Casino stadig var åben, så de, som stadig kunne bære sig selv oppe, fort-

satte der til den lyse morgen. Quelle Nuit!

Torsdag 23/6: Afskedens dag. Både sørgeligt og glædeligt. Dette havde efter alles mening været den bedste rotation, man kendte; men på den anden side, var vi alle kørt ned ved det hårde liv, som blev ført. 4 RF tog af ved 10- tiden med LAN, KAJ, VES og JEN. Og vi andre ventede i varmen til de to DC-3'er fra Danmark kom. Den første kom kl. 1500 og den anden kl. 1600. Vi kom med den sidste, godt belæsset med bagage og vinflasker, og i mellemtiden havde mange fået en lille brandert på. Alle vil mindes den kære kontrollør Juul Larsen (KN), som lignede en oppustet ballon, ved indstigningen i flyet og som der derefter gik hul på efter ca. fem minutter, hvor han sov noget så sødt. Turen hjem varede ca. 4½ time, og alle var meget glade og muntre, da de igen stod på dansk jord. Sådan begyndte den danske St.Hans, og således endte den også for de fleste, da det efterhånden var blevet sent hen på aftenen. Transportmaskinen med godset kom ca. 1 time senere, da den havde været i Marville først. Sådan endte en god 10 dages tur.

Vel ikke alle i eskadrillen har oplevet de berusende og forførende scener som opstår i en Parisisk lunner natklub, så grib chancen, mens det endnu kan nås.

For De som tør!

Le show des Champs Elysées

Le SEXY

CABARET MUSIC-HALL
68, RUE PIERRE CHARRON
(CHAMPS-ELYSEES)
225-25-17 et 18

Un spectacle de choix permet d'oublier dans une ambiance agréable les choses sérieuses de la journée.

Un excellent programme fait alterner les meilleures attractions internationales et les plus jolis strip-teases toujours servis par un prétexte spirituel ou galant.

Consommation Salle 35 F.
Renouvellement 18 F.
Bar 18 F.

Service en sus.

Pub. C. Paris 722-78-47
Modèle déposé

Drink per person
35 F at Table
18 F Renewal
18 F Bar

Verzehr pro Person
35 F Saal
18 F Ab 2 Getränk
18 F Bar

Consumazione per persona
35 F Solo
18 F le successive Consumazioni
18 F Bar

Consumacion per persona
35 F Sala
18 F Renovacion
18 F Puesto de bebidas

DET ER BØRRE AT FOREBYGGE END AT HELBREDE!

Sådan vil JØN sikkert tænke idag efter at have knækket ryggen fra et udspiring med en F-100F, som var på taktisk skydning på ørsbøl. Good Recovery and don't fly them F----- F100 again.

Hvorfor tænkte jeg ikke på det noget før!

CHEFSKILDE
21 SEP 66

27
Høgens
Navn :

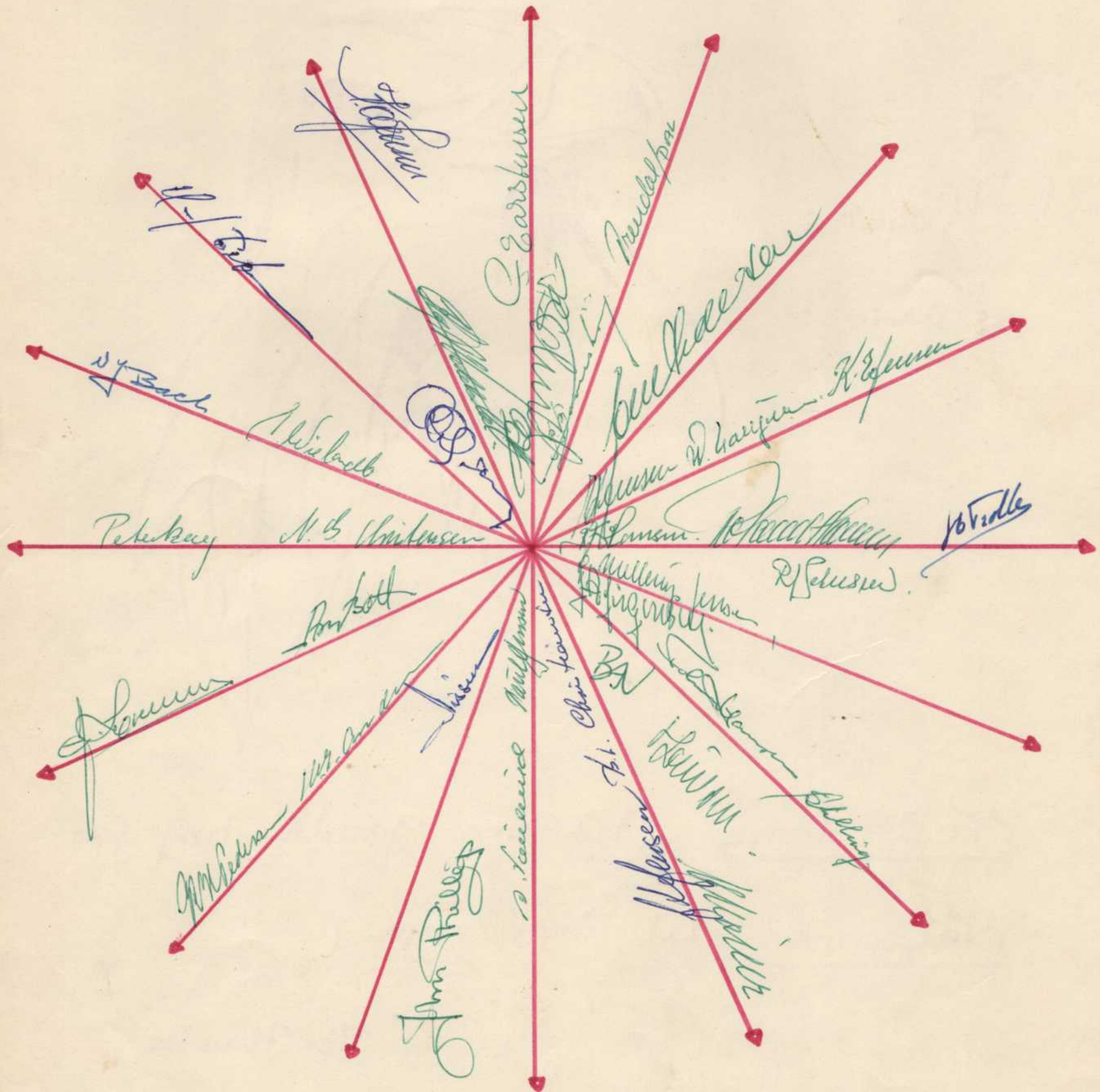

Well Done til den gamle høgefar

Welcome til den nye

The Hawks

Signature of Høgegæster på Bagsiden

Carlsson

ESA

Carlsson

DAL

PARADE I ANLEDNING
af
CHEFSKIFTE

FARVEL !

GODDAG !

ET VELSPÆKKET +
BORD

DAL, the outsider

PARADE LANGS
VÆGGEN

DAL OG NISSEN

En af LAN's
Frydefulde
JOKES!

FROST

LAN

LAN

OL Folmer Hansen

Årets vildeste
kaldet
SMILET!

BAU DAL
FLYSICK

FY FRO!
IKKE TO GAUGE!

BOL FIL JON FRO STI

2 TIMER EFTER CH-SKIFTE

Flyverløjtnant M. Høghøj omkom den 21. septbr. 1966 i farvandet øst for Frederikshavn under en fotorekognoseringsmission i en RF-84 F.

HØM begyndte sin flyveuddannelse den 4. nov. 1963 på FSN AVNØ. Efter afsluttet uddannelse i Canada kom han til Træningsfligten i Ålborg, og senere, d. 18. april 1966, tiltrådte han tjeneste ved ESK 729, hvor han gennemgik omskoling til RF-84 F.

HØM fik kun lov til at gøre tjeneste i eskadrillen i meget kort tid, men han nåede at skabe respekt om sin person og faldt godt til blandt os.

Vi vil mindes HØM som en meget lovende ung officer og pilot og som en god kollega og kammerat.

Æret være hans minde.

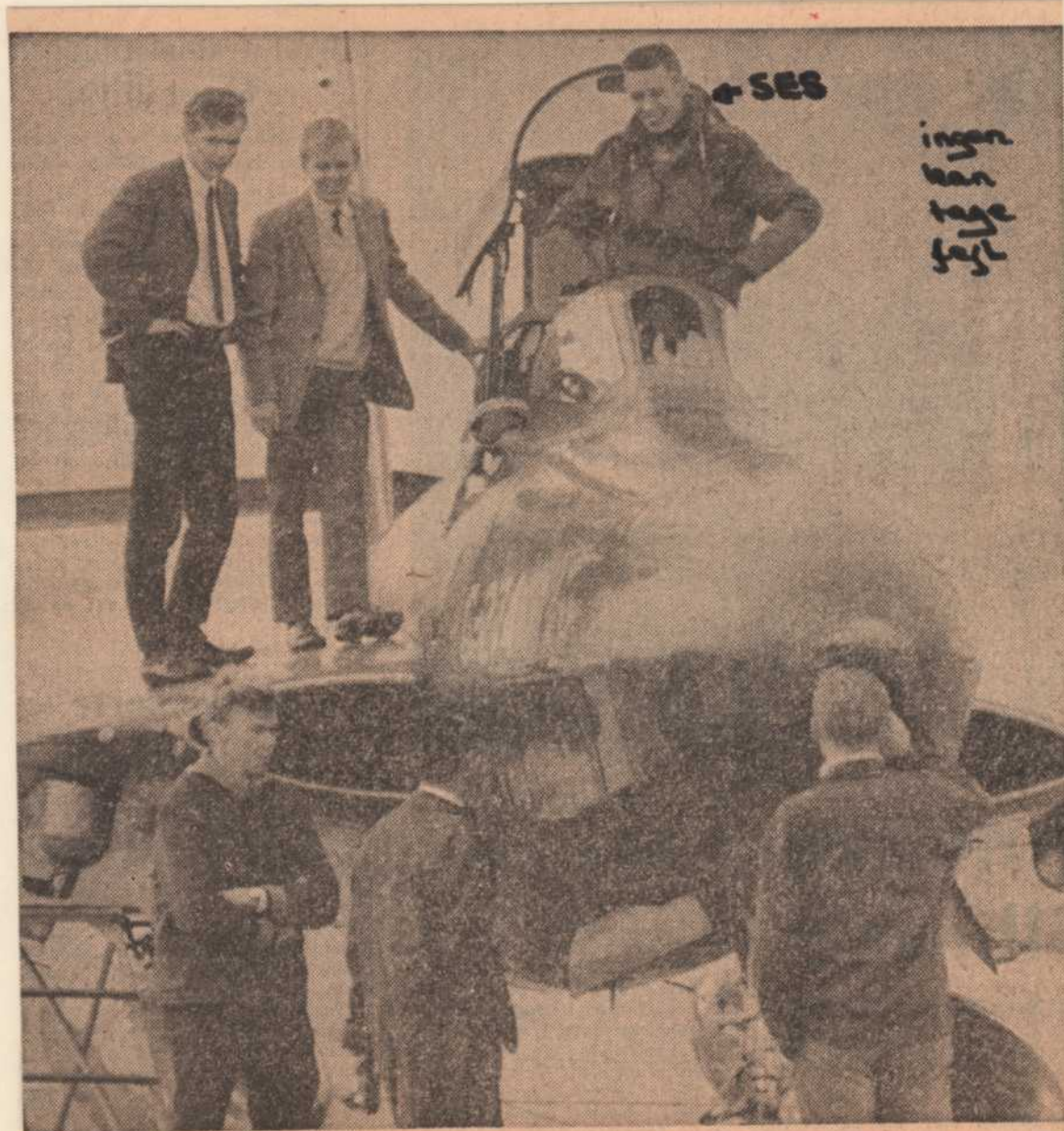
Marine Y-kutter, hvorfra blev trukket rod og nedsendt førmand

Det tyske skib, hvorfra man forsøgte at redde HøM

Kort tid før afgang til Officerstolen i Nav
næste SES at få sig selv offentliggjort
i avisen som "The Hero of the Hawkmachine"

Protesefryd:
En blanding
af Maes + Gals
gate giver
hvide tænder

GYMNASIE-FLY: Flyvevåbnet har det sidste par dage haft åbent hus på flyvestation Skrydstrup for gymnasie-
elever fra hele landet. De fik lov både at se og røre ved maskinerne og fik også set dem i luften. Flyvevåbnets hen-
sigt er naturligvis at friste nogle af de unge til at vælge deres fremtid i luften.

BLÅT BLAD

anno

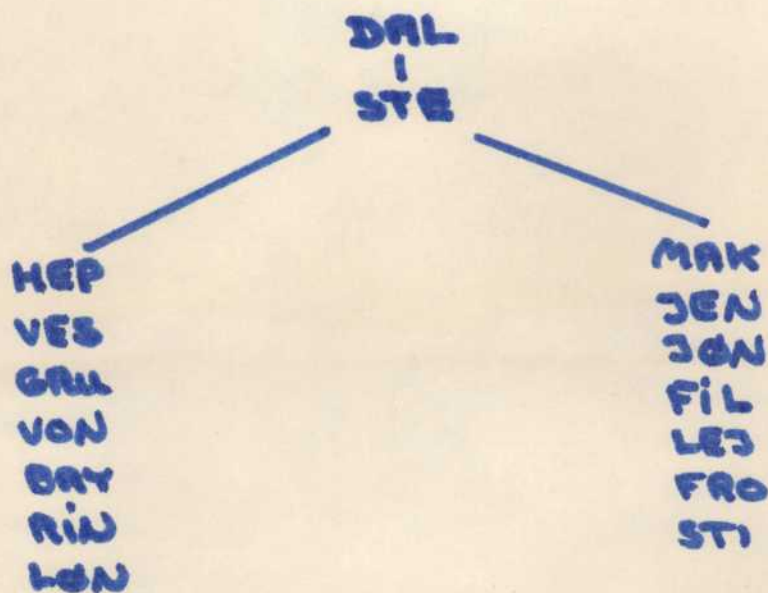
1966

Afgang : OSI modtager sine vinger hos Tjæreborgpræster.
ETA tager på skitur til Norge
HOM ombord ved Frederikshavn
KAS kan hellere lide FTK
SES vil være general og tager på off-skolen
LAN går ned i løn hos SAS
BAN blev mod sin vilje "sav"fører

Tilgang : MAK "hin Røde" fra off-skolen
HOM }
FRO } fra TRÆNINGS-ESK
LAN }
STI }
DAL fra FLK
STE vender startet tilbage fra ops afd.

ESK 729 PR 3. JAN 1967

Piloter :

PiD :

